

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 34. S. Athanasius expulsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. XXXIV.

Sæculum IV.
A. C. 362.*S. Athanasius expulsus.*

Gentiles Alexandrini non diu S. Athanasium quiescere passi sunt. Hanc ipsi urbem Sacram, & Deo Serapi dicatam habebant, eratque omnis generis Sacrificulorum, & Magorum receptaculum, ubi summæ impietatis facinora sub Imperatoris tutela audebant; omnem exuentes humanitatem, innocentes infantes utriusque sexus jugulabant, ut eorum exta aspicere, & carnes manducare liceret. Eadem crudelitate in parvulos Athenis, altera Barbaræ Idololatriæ Sede, sæviabant. Igitur Alexandrini, inita contra S. Athanasium conspiratione, ad Imperatorem scripserunt; hujus viri præsentia omnem suam artem eludi; ab ipso totam urbem, & totam Ægyptum seduci, ipso manente nec unum brevi tempore Deorum cultorem superfuturum. Perlecta epistola Julianus rescripsit in hæc verba: *Virum illum, qui bis duorum Imperatorum mandatis proscriptus fuerat, saltem novum redeundi mandatum, antequam redire auderet, expectare oportuisset; ego quidem Galilæis, a Constantio felicitis memoriæ proscriptis, reditum in Patriam, non vero in Ecclesias suas permisi; nihilominus audio, audacem illum Athanasium consuetam sibi temeritate Sedem, quam Epis-*

*Eunap. in Aedes. pag. 72.**Socr. III.**Ruf. I. c. 33. Theod. III. c. 9.**Jul. ep. 26.*

G 5   copa

Sæculum IV. *copalem vocat, maximo piissimi populi Alexandrini dolore denuo occupasse; hinc iubeo, ut quamprimum hoc meum mandatum acceperit, urbe exeat, ni, si moretur, pœnam graviolem velit incurrere.*

Ep. 51.

Populus urbis Alexandrinæ Christianus totius communitatis nomine ad Julianum, ut sibi Athanasium donaret, scripsit; quantum autem hæc petitio Juliani animum irritaverit, ex responsoprehenditur; *Si vobis, inquit: fundator esset, eorum de numero aliquis, qui propriam legem violarunt, & quod novam Doctrinam inducere voluerint, merita pœnas dederunt, tamen ne Athanasium peteretis, pudor vetare debuisset, nunc cum Alexandrum urbis vestræ Auctorem habentis, & Regem Serapidem atque conjugem suam Isidem, totius Ægypti Reginam, Deorum Tutelares, quis non obstupescat, quod sanctorum urbis vestræ partem non sequamini, & una pars corrupta totius Civitatis nomen sibi arrogare non erubescat. Totum pudore suffundor Deorum causa, quod aliquos ex vobis Alexandrinis Galilæos esse non pudeat. Verorum Hebræorum Patres olim Ægyptiorum servos fuisse legimus, & vos, Ægyptiorum victores, illorum servitutem subitis, qui Majorum suorum leges contemnunt! Hoc probrum sapissime Gentiles Christianis ingerebant, quod Judæorum transfugæ, & propriæ Religionis Rebel-*

Rebelles essent. Tunc Julianus in hunc ^{Sæculum IV.} modum orationem profequitur: ^{A. C. 362.} *antiquæ illius temporis felicitatis obliti estis, dum tota Ægyptus ob religiosum cum Diis commercium bonis omnibus affluebat. Sed obsecro! edicite! quid denique boni novæ Doctrinæ Auctores vobis attulerunt? Fundator vobis est Alexander Macedo, Deorum famulus, qui Maximi Jovis gratia tantum Galilæos, & Galilæis meliores Judæos superat, quantum terra Cælum præstat. Successerunt Ptolomæi Reges, qui urbem vestram auxerunt, & ornarunt, num autem ad hanc amplitudinem, & rerum omnium abundantiam Jesu sermones, aut maledictorum Galilæorum execrabiles fabulas quidquam profuisse putatis?*

Augustus, pulsus ob rempublicam male administratam Ptolomæis, in Dei Serapidis, & Philosophi Arii, sibi inter amicos charissimi, gratiam, vobis peccatorum veniam clementissime concessit. Cogitate ergo, quam singularia a Diis civitas vestra acceperit beneficia! at vero num forte vos soli illa bene facta ignoratis, quæ Dii omnipotentes in totum genus humanum largissime effundunt? an vos soli, inter mortales universos cæci, splendorem Solis non videtis? an vobis solis ignotum, quod Sol, Rex Siderum, æstatis, & hiemis auctor, & causa sit, quod animalia omnia, & plantas producat? an vos soli tanto stupore torpe-

Juliani
Epistolæ.

Sæculum IV. torpetis, ut nesciatis, quod luna a sole re
 A. C. 362. omnes procreandi virtutem accipiat? in
 terim Deorum quemquam adorare crimini
 ducitis, & Deum Verbum dicitis Jesum,
 quem nec vos, nec Patres vestri viderunt,
 illum vero, quem totum Genus humanum
 reveretur, & omnis boni fontem adorat,
 contemnitis, Solem, dico, contemnitis, vi-
 ventem, animatam, rationabilem, & bene-
 ficam intelligibilis Patris imaginem. Mibi
 experto credite, & in viam rectam redite.
 Viginti annis vias vestras ambulavi, & hic
 est annus duodecimus, quo Deorum ope
 aliam, quam modo tero, ingressus sum. Ex
 his verbis arguitur, hanc epistolam post
 sextam Novembris anno 362. scriptam
 fuisse, nam Julianus sexta Novembris an-
 no 331. natus, tunc annum trigesimum
 secundum ætatis agebat; hic vero do-
 cemur, ipsum ab anno vigesimo Christia-
 nis Sacris renuntiasse. Ulterius epistola
 ad Alexandrinos hæc habet:

Sup. l. XII.
S. I.

*Si in doctrina impostorum istorum pe-
 severare vultis, de fide vestra qualicunque
 inter vos conveniat, sed Athanasium pete-
 re cessate. Multi Discipulorum ejus satis
 facundia valent, ut pruritus aurium ve-
 strarum impiis sermonibus satient. Si
 hujus viri tantum vobis est desiderium, ob
 ejus in rebus gerendis calliditatem, quippe
 impostor vaserrimus esse dicitur, scitote,
 quod propter ipsam hanc causam tantam
 pestem*

pestem ex vestra urbe ejectam velim. *Ab* Sæculum IV.
insimæ sortis homine, qualis iste Athana- A. C. 362.
sus est, si magni momenti negotiis se inge-
rit, & vilem prodigit vitam, quid aliud
expectetis, quam ut civitati vestræ perni-
ciem afferat?

Scriptit deinde Julianus ad Ecdicium *Epist. 6.*
 Ægypti Præfectum, ut mandata diligen-
 ter curaret; *Etsi, inquit: nihil aliud, quod*
mibi scriberes, haberes, tamen de Athana-
sio, Deorum inimico, tacere non deberes;
juro per magnum Serapidem! nisi ante Ca-
lendas Decembris Alexandriam purgave-
rit, aut potius totam Ægyptum, a militum
tuorum cohorte centum auri libras mulctæ
nomine exigam. Huic epistolæ manu pro-
 pria subjunxit: *Deorum contemptum impa-*
tientissime fero, nec aliud quidquam gratius
mibi nuntiaveris, quam universa Ægypto
ejectum esse hominis scelus, Athanasium
istum, qui, regnante me, mulieres Græ-
cas, & nobiles ausu nefando baptizavit.

Rursus igitur copias in S. Athanasium *Ruf. 3. c. 34.*
 mittere, Ecclesiam aggredi, vimque para-
 re opus fuit; magna Alexandria Ecclesia,
 quæ erat Cæsareana, Paganis, Judæisque
 flammis injicientibus, conflagravit. Imo
 etiam Athanasium interfici Julianus jusse-
 rat; perterriti Fideles obortis lacrymis
 Pastorem suum circumstabant, quibus
 ipse: *persecutio hæc nubecula est, cito* *Theod. III.*
transitura. Tum o viculis suis valedixit, *c. 9. Socr.*
III. 6. 14.
 Eccle-

Sæculum IV. Ecclesiam amicorum solertissimis com-
 mendavit, sciensque, persecutores suos
 A. C. 362. advenisse, navem, in littore Nili obviam,
 Soz. V. intravit, & adverso flumine versus The-
 c. 15. baidem vehi cœpit; is cui demandatum
 erat S. Athanasium interimere, comper-
 ta ejus fuga, strenue insequabatur; sed
 quidam ex S. Athanasii amicis illius cele-
 ritatem antevertens, viro Sancto nuntia-
 vit, esse, qui omni virium contentione in-
 sectarentur; qui cum S. Athanasio erant,
 suadebant, ut, relicta navi, in desertum
 fugeret, ipse econtra inverti cursum præ-
 cepit, & quam promptissime versus Ale-
 xandriam navigium impelli, *ut omnibus
 pateat, inquit: eum, qui nos tuetur,
 potentiorum esse, quam qui persequitur.*
 Sic ergo Sicariis occurrentes, atque in-
 terrogati, ubinam Athanasium reliquis-
 sent? & an procul inde abesset? respon-
 derunt; haud procul hinc abest, & si
 properatis, brevi tenebitis. His latro-
 nes cursum præcipitant irrito labore, dum
 interim S. Athanasius Alexandriam rediit,
 ubi usque ad obitum Juliani latuit.

§. XXXV.

Macedonianorum initium.

Soz. V. Eleusius Episcopus Cyzicenus unus erat
 c. 14. ex Macedonianorum Principibus,
 nam Macedoniani ab aliis separari, & pro-
 prium Nomen habere sub Imperio Julia-
 ni